

Iulianna Avdeeva dóna forma a Schubert

La pianista russa Iulianna Avdeeva passa per la Schubertiada de Vilabertran. Avdeeva, nascuda a Moscou el 1985, va guanyar el Concurs Chopin de piano el 2010 i ha actuat amb formacions com la New York Philharmonic i la Simfònica de Tòquio. Avui interpretarà peces de Prokófiev, Schumann i Schubert.

Elvis i tangos amb gust barroc al Vendrell

Les cançons d'Elvis Presley posen punt final avui al Festival Internacional Pau Casals del Vendrell. L'Orquestra de Cambra Terrassa 48 fa honor al lema del festival, *De Bach a Elvis Presley*, i versionarà en clau barroca peces d'Elvis i tangos d'Astor Piazzolla en una cita que enllaça música clàssica i moderna.

Orrin Evans juga a esborrar les fronteres del jazz

Crítica

Orrin Evans Trio
JAMBOREE (BARCELONA)
22 d'agost

OLGA ÀBALOS

En la recta final de la seva programació, l'11è Mas i Mas Festival acollia una nova visita a Barcelona del pianista de Filadèlfia Orrin Evans, que es presentava per fi amb el seu propi trio al costat del sòlid Byron Landham (bateria) i Luques Curtis (contrabaix), un jove talent que també forma part de la Captain Black Orquestra, interessantíssima *big band* dirigida per Evans. Amb 20 discos publicats als seus 35 anys, dues nominacions als Grammy i haver-se promocionat com a *young lion* als anys 90 gràcies a Wynton Marsalis, el pianista podria ser un nom molt més conegut pel gran públic. Però s'ha forjat una carrera lluny del neoclassicisme, abraçant el jazz d'avantguarda, integrant referències com el hip-hop o el R&B i connectant la música amb la cultura afroamericana i una certa consciència política. Evans és dels que amplia el significat de la paraula jazz. És dels que poden entusiasmar el públic més jove. I a la sala Jamboree, que presentava poc més de mitja entrada, hi faltava públic jove.

Sense repertori fixat

L'Orrin Evans Trio va oferir un concert de *neobop* juganer, murri com els frasejos monkians, sense un repertori fixat, esquitxat per alguns càntics selvàtics que recordaven els que usava l'Art Ensemble of Chicago, i amb cites molt hàbils d'alguns estàndards de jazz en els solos. Com si fos un joc i un repte. Això sí, sempre amb el reconeixement del jazz clàssic com a llengua mare. La tensió harmònica propepera a l'estil de McCoy Tyner d'*Appointment in Milano* va donar el tret de sortida a un picoteig de temes de tota la seva carrera, com el *hard bop* més canònic de *TC's blues*, una versió despullada de *Don't fall off the L.e.j.* i un inestable *Blues connotation* d'Ornette Coleman i la balada cantada pel mateix Evans *Rocking chair*, tots dos del seu darrer disc... *It was beauty* (2013). —

L'escriptor britànic Tom Sharpe durant la presentació de la novel·la *Els Grope* a Barcelona el 2009. JULIÁN MARTÍN / EFE

Tom Sharpe es queda a Catalunya

L'escriptor britànic tindrà una fundació i serà objecte d'una biografia

Tot el material literari de Tom Sharpe serà conservat en una fundació a Catalunya. La marmessora del llegat de l'escriptor, Montserrat Verdaguer, escriurà la biografia del creador de *Wilt*.

JORDI NOPCA

BARCELONA. Durant gairebé dues dècades, la neuròloga i psiquiatra Montserrat Verdaguer va tenir cura de la salut de Tom Sharpe. Mort el 6 de juny passat als 85 anys, el creador de *Wilt* ha deixat el seu llegat literari a la doctora, que des del 2001 ja li havia encarregat l'escriptura de la biografia. "És un repte, però fa més d'una dècada que hi treballo. Tinc 183 quaderns sobre el seu dia a dia a Llafranc, la manera com escrivia i les cartes que enviava", explica Verdaguer, que va conèixer Sharpe com a pacient el 1994, malalt d'una grip.

"A part del tabac i de l'alcohol, que no va deixar mai, era un bon pacient, que anava on calgués per fer-se proves i anàlisis", recorda la doctora, que no va trigar a descobrir que, a més d'un bon fotògraf, Sharpe era un escriptor satíric fenomenal. "Durant aquests anys en què he anat llegint la seva obra paral·lelament a tractar-lo, he anat trobant elements autobiogràfics en algunes novel·les -afirma-. A *El bastard*, per exemple, ell és la barreja dels dos protagonistes, un avi i un nen. El ca-

ràcter una mica anàrquic de Wilt també és molt seu: creador i personatge vivien al seu món i anaven una mica a la seva".

Les 700 cintes enregistrades amb converses, les fotografies, les diverses versions de les tres últimes novel·les -escrites mentre vivia a Llafranc- i la trentena de vídeos que conserva són un bon punt de partida per a Montserrat Verdaguer, que també compta amb un centenar de pàgines d'unes memòries interrompudes i *Cartes a Monsieur Printemps*, una vintena de textos en què l'escriptor es preguntava per alguns temes relacionats amb la seva vida.

Converses amb Palafrugell

"L'any que ve vull viatjar a Sud-àfrica per esbrinar coses sobre els anys que Sharpe va passar allà, i també tinc pendent saber més sobre el retorn a Anglaterra, quan va fer de professor al Cambridge College of Arts and Technology", explica Verdaguer. Totes dues experiències van ser ficcionalitzades per l'escriptor en novel·les com *Assemblea sediciosa*, *Exhibició impúdica* i la pentalogia de Wilt. De moment, la doctora farà els primers passos per decidir on s'instal·larà la fundació dedicada a Sharpe: "Dilluns tinc una reunió amb l'alcalde de Palafrugell, i sembla que hi ha bona predisposició. Tinc molt de material per exposar, però el centre també seria una plataforma d'estudi per als joves". —

Biografia
"Tinc molt de material sobre el dia a dia de Sharpe a Llafranc", diu Verdaguer

L'Empordà
Sharpe va escriure les tres últimes novel·les al seu domicili empordanès

Pedrolo i Vinyoli: dos llegats en expansió

Els casos de Manuel de Pedrolo i Joan Vinyoli permeten il·lustrar la feina de recuperació i reivindicació dels llegats literaris. De tots dos autors se'n commemoraran efemèrides l'any vinent. El quarantè aniversari de *Mecanoscrit del segon origen*, el *bestseller* de Manuel de Pedrolo, serà aprofitat per la fundació amb seu a Tàrraga que porta el nom de l'escriptor per fer créixer l'abast de la seva obra. Constituïda el 2005, la fundació promou un premi literari anual i es dedica a inventariar la biblioteca, els manuscrits i la correspondència pedroliana: la seva filla Adelais va avançar a l'ARA que hi ha un llibre inèdit, *Infant dels grans*. Un dels reptes és aconseguir la reedició de bona part de la seva obra, actualment fora de circulació.

El poeta Joan Vinyoli comptarà amb un espai propi a la Casa de la Paraula de Santa Coloma de Farners. La càtedra de la Universitat de Girona dirigida per Margarida Casacuberta n'última la disposició amb la supervisió del seu biògraf, Pep Solà. L'any que ve farà cent anys del naixement de Vinyoli.